Norditalien (wohl Urbino), 1489

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

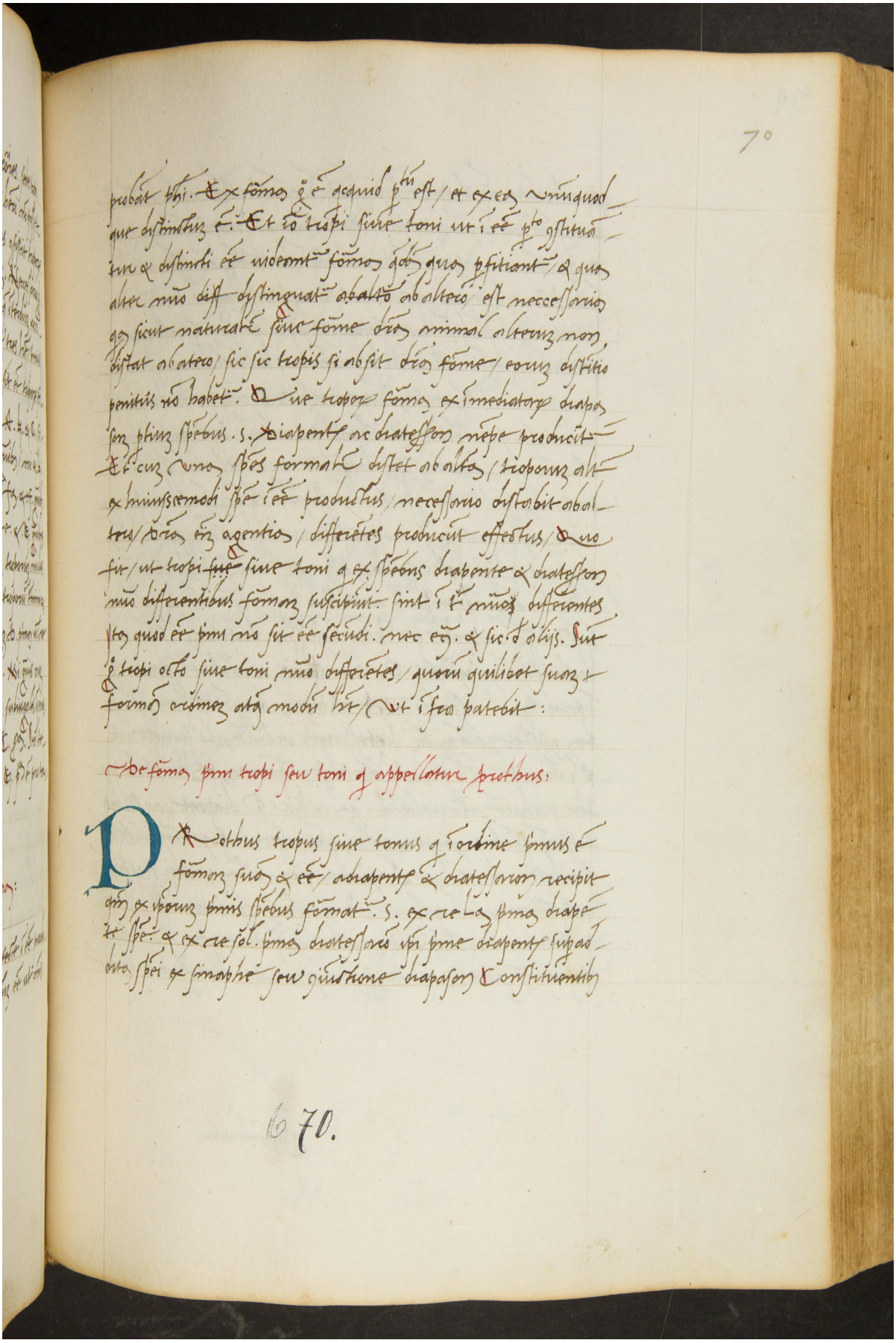

70

probat phi. ex fōma q̄ ē acquid p̄t̄ est / et ex ea nūquod
quit distinctus ē. Et ro tropi sive toni ut i ee p̄to ostituō
tur & distincti ee uident fōmis q̄bus ptituunt / q̄ quis
alter nūo diss distinguat ab alto ab altero est necessario
q̄ sicut naturalē sive fōme dēs animal alterum non
distat ab altero / sic sic tropis si absit dēs fōme / eorum distinctio
penitus nō habet. Dive tropo fōma ex immediatorū diapa
son phinis spēbus. s. diapente ac diatessaron nepe producit
ē. cui cum una spēs formalē distet ab alta / tropoum alt
& huiusmodi spē ee productus / necessario distabit ab al
tero / dēa ea agentia / differētes producūt effectus / duo
sit / ut tropi sive toni a ex spēbus diapente & diatessaron
nūo differentibus fōmis suscipiūt. sint i ē nūo differentes
tro quod ee pīmi nō sit ee secundi. nec eō. & sic d aliis. Sint
q̄ tropi octo sive toni nūo differētes / quorū quilibet suos
fōmis ordines atq̄ modos hē / ut i seq̄ patebit:

De fōma pīmi tropi seu toni q̄ appellatur protus.

Protus tropus sive tonus q̄ i ordine primus ē
fōmis suos & ee / diapente & diatessaron recipit
dēs ex spēbus pīmis spēbus fōmat. s. ex ee la pīma diape
te spē. & ex ee sol. pīma diatessaron spi pīme diapente supad
dita spēi ex symphe seu iunctione diapason constitutibus